

BÚSTIA DE LAPILASTRA

CARTA OBERTA AL NOSTRE AJUNTAMENT

En fer l'encapçalament d'aquesta carta, no hi poso com es feia en èpoques passades "Magnífico Ayuntamiento", perquè si bé mirem el diccionari, trobarem que les seves definicions són: Fastuós, Superb, Esplèndid, Admirable, Magestuós, etc. etc.

Per tant, com que crec que era una paraula una mica estrafalaria per a definir-vos, dic amb senzillesa: CARTA OBERTA AL NOSTRE AJUNTAMENT.

Si el meu caràcter fos flemàtic, estaria sempre calmat i seriós per temperament i, com és natural, mai no se m'alteraria l'humor; però al contrari sóc nerviós i impacient.

Aquesta impaciència, fa com és natural, que si una cosa no em va bé, expressi sense embuts la meua manera de pensar.

En adreçar-vos avui aquesta carta oberta, potser sigui l'inici d'un despertar, incitant que altres persones dins de la nostra comunitat exposin problemes que van quedant menyspreats i que a voltes són de bon solucionar.

Del que no podem tenir cap dubte és que la gent que ha viscut tancada en si mateixa va despertant; són altres temps. Tenim Ajuntament elegit per nosaltres i, sortosament, sé que intentareu per tots els mitjans de resoldre amb urgència els problemes per als quals veieu una solució.

El que no voldria, i ho dic sincerament, és que la meua postura s'interpretés en un sentit polèmic, sinó tant sols en el de proporcionar unes raons necessàries per a no oblidar-nos que, en una comunitat, quan plou, el millor és que hi hagi paraigues per a tots.

Ja que tots sabem: que el conjunt de llibertats establertes als països democràtics permeten que els ciutadans participin en les tasques polítiques, i que aquestes comprenen entre altres LA LLIBERTAT DE PENSAMENT, D'EXPRESSION, DE REUNIÓ D'ASSOCIACIÓ I LA D'ENSENYAMENT.

I que la CONSTITUCIÓ ESPANYOLA en l'article 9 ens diu: Correspon als poders públics promoure les condicions perquè la llibertat i LA IGUALTAT de l'individu i dels grups que s'integra siguin reals i efectius; remoure els obstacles que impedeixin o dificultin la seva plenitud, i facilitar la participació de tots els ciutadans a la vida política, econòmica, social i cultural.

Per aquests motius, doncs, diré que fa aproximadament, dos mesos abans de les Eleccions Municipals, vàrem tenir una xerrada amb el passat consistori per intentar resoldre que el local Cine Unió (PROPIETAT DEL MUNICIPI) no estigués regit per una sola entitat en caràcter de domini, com està succeint. Solució que no es va aconseguir, per la seva part, en dir-nos que s'estava en uns moments de transició i que el millor era que esperessin el nou Ajuntament.

Opino que és hora que es busquin solucions, i que d'una vegada toquem de peus a terra (PERQUE CREC QUE NO ES POT NEGAR AL POBLE, allò que és del POBLE)

Intento, doncs, fer-vos memòria d'una cosa que és més greu del que sembla, ja que solament crea desunions al poble i que, per altra part, dona la sensació que es va deixant de banda la solució d'aquest problema.

Jo us preguntaria:
TENIU SOLUCIONS PER L'ADMINISTRACIÓ D'AQUEST LOCAL ADQUIRIT AMB DINERS DE LA COMUNITAT?

TAL VEGADA ES PRETEN QUE CONTINUI COM FINS ARA, O ES BUSCARÀ UNA NOVA MANERA DE PORTAR-HO QUE NO DIVIDEIXI EL POBLE?

No és que pretengui immiscuir-me en els vostres afers, però a mi, que en aquest poble hi vaig néixer fa exactament 56 anys, i que el llarg dels temps he vist transcórrer Ajuntaments que semblava talment un legat de pares a fills, m'alegra el pensament veure que això s'ha acabat.

Però si existeix encara un cert deix de MONOPOLITZACIÓ que el poble veu i calla. I jo pregunto: Fins quan?

Imagino que de problemes no en falten dins de l'Ajuntament i que jo em miro els toros des de la barrera.

Imagino, també, que alguns d'ells no són de fàcil solució. Però el que no imagino, SINÓ QUE OPINO, és que és hora que es busqui una manera d'arreglar-ho. Pensem que UN POBLE QUE DISCUTEIX ÉS UN POBLE QUE TÉ GANES D'AVENÇAR.

He començat dient, que el meu caràcter no era flemàtic, sinó nerviós i impacient, per tant crec que no cal aprofundir més en aquest tema, perquè sé que sou capaços de resoldre ràpidament la qüestió que acabo d'exposar-vos.

Ben vostre, ERNEST PLANAGUMÀ

A L'INTERVENTOR DE CONVERGÈNCIA

Crec de tot cor, que el teu escrit aparegut a Lapilastra del mes de Juny, gairebé no mereix aquesta sencilla i simple resposta.

La base de la teua curta aprovació però llarga crítica, es fonamenta en el fet d'ésser interventor a la Mesa Electoral de Vilanna, a les eleccions del 1.er de Març d'enguany, però sembla ser, amic meu, que vas una mica despistat. A les dites eleccions, tu no hi eres d'interventor, per tant, no pots aprobar o criticar un comportament que no coneixes.

Repeteixo, a les eleccions del 1.er de Març no hi havien interventors a la Mesa de Vilanna. El que sí hi havia era un gran dolor per les crítiques que tu, des d'algun lloc del municipi, sabíem que enviaves.

Amic Ernest És possible que visquis, tal com dius, moments difícils i delicats. Però és en aquesta situació a on deus imposar el teu sentit d'equilibri i de justícia. Deixar-se portar per impulsos incontrolats, porta, inevitablement, a situacions perilloses.

Per respecte als lectors, tallo ací aquesta resposta. Particular i personalment estic a la teua disposició, com amic que hem treballat junts a la Mesa Electoral el dia 3 d'abril del 1.979

Un membre de la Mesa Electoral
JOSEP BOTA

SOBRE T.V.E.

Molt Sr. meu:

Li escric aquestes ratlles ple d'indignació pel rebuig sistemàtic de que fa gala "Televisión Española" a tot el que fa referència al nostre poble català.

Què esperen a Madrid per airejar arreu d'Espanya l'altíssim grau de maduresa cívica que vàrem demostrar els catalans a Basilea aquella memorable nit del 15 de maig passat?

Ail Si en lloc de donar mostres de formar part d'una cultura equiparable a qualsevol altra d'Europa, haguéssim fet quelcom malament... llavors sí que s'hauria a fanyat RTVE a escampar-ho a "bombo y platillo".

La gentil Suïssa va romandre incrèdula davant l'espectacle de més de trenta mil catalans gaudint de la seva hospitalitat i

deixant l'imborrable senyal d'ésser un poble noble, culte i format. I a Madrid no se'n volen assabentar.

Aquells que vàrem tenir la sort de viure aquell espectacle no ho oblidarem fàcilment. I tots els que no pogueren ésser-hi tinguin la plena seguretat que el pavelló català va quedar molt alt, i que, un altre cop, quedà plenament demostrat que si encara no som al mercat Comú, no és pas per culpa de Catalunya. I a Madrid no ho saben.

Encara que no sóc de Bescanó, els vuit mesos de permanència treballant amb vostès em varen constituir un xic en representant d'aquest poble que estimo, a Basilea. Doncs bé. Sàpiguen que poden estar tranquils. Que si mai van a Suïssa, dient que són catalans se'ls obriran totes les portes, encara que a Madrid continuin aclucant els ulls.

Demanat disculpes per voler ocupar una miqueta del seu temps, els felicito cordialment per la fita assolida aquell 15 de maig, tant en el terreny esportiu com en el ciutadà, i a vostè, Sr. Director, la meua sincera enhorabona per l'interès que suscita la seva revista un mes darrera l'altra.

JOSEP MURLÀ JANÓ

NOU MISSATGE DE "JOIA NOSTRA"

Torno a aprofitar aquest apartat per asabentar-los bé dels últims esdeveniments de "JOIA NOSTRA".

Després del "primer" premi que obtingueren a l'Hospitalet, els dansaires de la "colla" acuraren fort l'entrenament, ja que s'acostaven nous concursos. Així, els sardanistes es traslladaran a Canet de Mar el Passat 27 de maig. Arribà l'hora de l'accésit, i quedaren a "segona" posició.

Novament ens trobarem amb totes les colles el dia 3 de juny a Montcada i Reixach on concursaren aconseguint el "primer" premi. Ballaren bé. Després d'haver passat una tarda molt divertida, pujarem a l'autobús que darrera portava la nostra senyera: "COLLA SARDANISTA JOIA NOSTRA-BESCANÓ", i tornarem a les nostres respectives cases.

L'endemà, o sigui el dia 4, tingueren una altre concurs. Aquest cop al Carrer Güell de Sant Narcís, on aconseguiren el "primer" lloc de la classificació.

La següent lluita va ésser el dia 14, a Roses, on malgrat les condicions climàtiques que no afavoriren gaire a la colla, ens quedarem a "tercer" lloc. Fóra la desesperació!!

Ara l'entrenament es faria de cara a un important concurs. Aquest es realitzà el passat diumenge, dia 17 a Cardedeu. Aquí lluirem el "primer".

Bé, aquests han estat els darrers resultats de "JOIA NOSTRA"; però, abans d'acomodar-me, vull, en nom de tots els seus seguidors felicitar a "Rebrols de Bescanó", per el segon premi que guanyaren a Montcada, desitjant a una i altra colla molta sort en les properes participacions. ENDAVANT SARDANISTES!!!

Vosaltres sou la joia,
les joies dignes d'olor
les joies d'un sentir
d'una terra i d'una dansa,
Vosaltres sou la veritat
d'un crit que espera,
d'una veu optimista.
És crit d'en ROBERT!

Vosaltres sou la veritat
d'una dansa,
que recolza a l'esperança.
Vosaltres sou un vent
que omple d'aromes
molts de cors.
Vosaltres sou la flor
que mai descluca;
sou flor sempre naixent
sou la porta d'un temps
ja mai perdut.

DOLORS VILAMITJANA